

PYTANIE USTNE WYMAGAJĄCE DEBATY O-0100/09
zgodnie z art. 115 Regulaminu
skierowane przez: Charles Goerensw imieniu grupy politycznej ALDE
do Komisji

Przedmiot: Problem ograniczonego dostępu krajów rozwijających się do niektórych szczepionek

Trzy czwarte ludzkości nie ma dostępu do szczepionki przeciwko grypie A(H1N1). Problem równego dostępu do postępów medycyny pojawia się ponownie w kontekście ryzyka pandemii świńskiej grypy (wirus A(H1N1)). Wirusy te na ogół występują w regionach w niekorzystnym położeniu, w których ryzyko pandemii dotyka oczywiście przede wszystkim ludność lokalną. Corocznie kraje leżące na południu dostarczają w ten sposób krajom leżącym na północy próbek wirusów grypy, służących wyprodukowaniu szczepionki przeciwko grypie sezonowej. Ponad dwa lata temu Indonezja zapowiedziała OMS odmowę kontynuowania dzielenia się bez rekompensaty próbkami wirusa grypy A/H5N1, wyizolowanego na swoim terytorium. Indonezja chciała w ten sposób wyczulić społeczność międzynarodową na konieczność korzystania przez kraje rozwijające się z wymiany próbek wirusów, a zwłaszcza z dostępu do wysokiej jakości szczepionek przeciwko grypie pandemicznej po przystępnych cenach. Wymiana wspomnianych próbek bez rekompensaty jest szokująca, tym bardziej że dostęp do wysokiej jakości szczepionek przeciwko pandemiom po przystępnych cenach powinien stanowić normę.

W tym kontekście:

1. Czy Komisja może nas poinformować, co stoi na przeszkodzie powszechnemu dostępowi krajów rozwijających się do szczepionek?
2. Czy Komisja podziela opinię, że moralnie nie do obrony jest zachęcanie krajów rozwijających się do dostarczania szczepów koniecznych do opracowania szczepionki i jednoczesna odmowa uznania ich słusznych żądań dotyczących sanitarnej ochrony swojej ludności?
3. Jakie inicjatywy zamierza podjąć Komisja w celu wspierania dostępu krajów rozwijających się do szczepionek przeciwko grypie A(H1N1)?
4. Czy poza tym chwilowym działaniem w kontekście pandemii Komisja jest gotowa podjąć działania umożliwiające krajom rozwijającym się trwały dostęp do szczepionek? Czy w takim przypadku Komisja może wskazać, jakie środki należy podjąć w celu poprawy stanu infrastruktury zdrowotnej krajów rozwijających się, co stanowi warunek sine qua non dla sprawiedliwszego dostępu do szczepionek? I wreszcie, czy Komisja mogłaby poinformować nas o sposobach, jakimi zamierza włączyć duże podmioty humanitarne, zarówno instytucjonalne, jak i wywodzące się ze społeczeństwa obywatelskiego (organizacje pozarządowe) w zagwarantowanie jak największego zaspokojenia potrzeb w tej dziedzinie?

Przedłożone: 06.10.2009

Przekazane: 08.10.2009

Termin na udzielenie odpowiedzi: 15.10.2009